

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE PAX PASTILLEN

Een toneelspel in twee bedrijven voor de jeugd

door

Eddie Couvreur

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1051

PERSONAGES

(onbeperkte bezetting)

KRIS
MIETJE
TINE
PROFESSOR KLAVERBLAD
PRUDENSKE
PIETERS
PETERS
SERGEIJ
NICOLAIJ
ALI BENASSI MOUSTAFA
BABA, de danseres
CHAMPETTER
BUURVROUW
ANABELLEKE
BURGEMEESTER
PASTOOR

DAGBLADVENTERS
onbeperkt aantal figuranten

DECOR

DE ZOLDER Een aantal specifieke "zoldergarnituren" zoals een ledenpop, een grote koffer, kartonnen dozen... Alles is rijkelijk bestoft, zodat straks wolken (van bloem) naar de zaal toe kunnen worden geveegd.

HET LABORATORIUM VAN PROFESSOR KLAVERBLAD. Onontbeerlijk zijn daarbij: een rek waarop allerhande potten staan met vreemde ingrediënten, een telefoontoestel, een tafel en enkele stoelen. Bovendien moet een grote metalen pot (ketel) in gereedheid gebracht worden om straks het vredesbrouwsel klaar te maken.

De overige locaties worden d.m.v. simpele zetstukken weergegeven.

KORTE INHOUD

Het vinden van een oud perkament in een kist op zolder is voor twee meisjes en twee jongens de aanleiding tot een avontuur. Zij verkeren immers in de waan dat dankzij het perkament van Martijn, de alchemist, zij een recept hebben gevonden waarmee een vredesdrank kan bereid worden.

Professor Klaverblad laat ze in de waan en speelt samen met Prudenske, zijn meid, het spel mee. Hij bereidt voor hen het recept, maar door een te grote hoeveelheid van een bepaald ingrediënt stolt het elixir. Er zit niets anders op dan van die vaste materie pilletjes te maken. Met de aldus verkregen "PAX-PASTILLEN" trekken ze ten strijd voor de vrede.

Prudenske is echter wat loslippig en vertelt her en der over het perkament en de formule van de alchemist. Het resultaat laat niet lang op zich wachten: de professor wordt benaderd om zijn formule te verkopen. Gevogelte van allerlei pluimage verschijnt aldus ten tonele, in het bijzonder een zekere Pieters en Peters, twee ambtenaren van het ministerie van Defensie.

Langzaam sijpelt het tot onze vier helden door dat die fameuze PAX-PASTILLEN toch niet zo fantastisch werken als ze gehoopt hadden. Tot Klaverblad en Prudenske de waarheid niet langer meer verborgen kunnen houden.

Eenmaal over hun ontgoocheling heen, besluiten zij de vredesidee niet zomaar op te geven, maar er zelf iets aan te doen... zonder pastillen.

Bij het uitschrijven van de tekst werd met een aantal basisgegevens rekening gehouden: het verdelen van de tekst over meisjes- en jongensrollen en het laten meespelen van een groot aantal jeugdige acteurs. Hier en daar kan de tekst ook aangepast worden aan actualiteit of plaatselijke situaties.

Veel speelgenot!

OPBOUW VAN HET STUK

EERSTE BEDRIJF: DE FORMULE

- tafereel 1 : een partijtje voetbal
- tafereel 2 : de straf
- tafereel 3 : de krant
- tafereel 4 : het recept
- tafereel 5 : de volgende morgen
- tafereel 6 : zwijgen als een vis
- tafereel 7 : de formule in gevaar
- tafereel 8 : vrede in 't verschieft

TWEEDE BEDRIJF : DE PAX-PASTILLEN

E E R S T E B E D R I J F

DE FORMULE

TAFEREEL 1 : EEN PARTIJTJE VOETBAL

(Terwijl het kenwijsje van het stuk op zijn laatste noten loopt, komen vier meisjes en jongens met een bal spelend in de zaal. Ze zijn gekleed in opvallende voetbalshirts en simuleren een partijtje voetbal. Ze gooien de bal van de ene naar de andere en laten daarbij sportieve kreten horen: Ja, Rikkie, pasje..., opgepast voor de ruiten, Kris... , niet zo hard, Tine... , Dribbel hem omver, Mietje... Met een volgsport wordt elke "speler" in het licht geplaatst. De telkens weerkerende waarschuwing "opgelet voor de ruiten" wordt in de wind geslagen en aan het spelletje voetbal komt abrupt een eind door alles overstemmend glasgerinkel. Gevieren druipen zij af naar de scène, waar nu het doek wordt opengetrokken. Een uitgestoken hand levert elk van hen passend poets- en kuisgeroi: borstels, emmer, stoffer, blik...)

TAFEREEL 2 : DE STRAF

RIKKIE : Prachtig vooruitzicht: de zolder opruimen alsof er geen interessantere dingen te doen zijn in de vakantie.

TINE : En dat alles dankzij het wonderlijke schot van Kris. Gelukkig is zijn spaarpot goed gestoffeerd.

KRIS : Stof is er hier anders genoeg. *(Maakt een nonchalante beweging zodat een wolkje bloem opwaait.)*

MIETJE : Ik zeg maar: leve de vakantie! Geen lessen te leren, geen straf te schrijven en... geen stof te slikken. Euh... althans geen schoolstof.

KRIS : Lach maar, straks zing je wel een toontje lager, als er spinnen met dozijnen uit alle hoeken en spleten komen gewandeld...

RIKKIE : En de muizen langs je borstelsteel omhoog kruipen om zich in je haar te nestelen.

MIETJE : Steek liever de handen uit de mouwen, plaaggeesten, in plaats van je zusjes de schrik op het lijf te jagen.

TINE : Zo is het. Zie ons hier staan: twee hulpeloze wezentjes, overgeleverd aan de tirannie van meedogenloze heersers.

RIKKIE : Meedogenloze heersers? We zullen onze naam alle eer aan doen!

(Op de tonen van ritmische muziek worden Mietje en Tine aan het poetsen gezet. Kris en Rikkie houden er de maat in met hun poetsgerei.)

TINE : Slavendrijvers, dat zijn jullie!

KRIS : Laten wij vrede sluiten...

MIETJE : Nu het werk gedaan is, natuurlijk!

RIKKIE : Gedaan? Bijlange niet! Kom, Kris, wij pakken die kist aan.

KRIS : Da's nu eens mannenwerk! *(Ze sleuren met zijn tweeën een grote kist tot vooraan het toneel.)*

RIKKIE : Spieren moet je daarvoor hebben, biceps! Geen karnemelk. *(Wijst naar de zussen.)*

TINE : Maak dat ding liever open, Samson, ik brand van nieuwsgierigheid.

RIKKIE : Als je spreekt, gaat je mond open... *(Maakt een buiging en gooit het deksel open.)*

KRIS : Tevreden nu? Toneelkieren, karnavalkostuums, valse neuzen en aanplakbaarden...

RIKKIE : En... een pak brieven van onze pa voor ons ma. Ha, ha, ha.

KRIS : Zal ik er eentje voorlezen? Ik volg namelijk dictielessen. Liefste Marietje,...

MIETJE : Onbeschofteriken! Zijn jullie niet beschaamd!?

TINE : En als er post is voor meneer, mag ons ma niet eens weten wie er geschreven heeft!

RIKKIE : *(Gaat op een verhoog staan en declameert plechtig...)* Zalig zij die geen zussen hebben...

KRIS : *(Valt onmiddellijk in.)* ...Want zij hebben de hemel op aarde. *(Kris en Rikkie pakken daarna Tine vast en steken ze onder luid protest in de kist. Het deksel wordt met een klap dichtgegooid.)* Opperuimd staat netjes.

MIETJE : Laat ze eruit, toebassen, straks stikt ze.

RIKKIE : Da's juist de bedoeling!

TINE : *(Schreeuwt binnen in de kist.)* Help! Laat me eruit! Ik heb iets gevonden! Die kist is niet zo leeg als jullie wel dachten!

KRIS : *(Opent de kist half en half zodat Tine even naar buiten kan piepen.)* Laat maar eens zien wat je gevonden hebt. En als je ons bedondert, ga je sito presto terug naar binnen!

TINE : *(Toont een beduimd vel papier aan de anderen.)* En dit hier? Is dit misschien geen ontdekking?

MIETJE : Eigenaardig, zo'n dik papier... `t Lijkt wel per... per... per...

RIKKIE : Perkament, sukkel! *(De vier gaan nu rond Rikkie staan.)*

KRIS : Merkwaardig! Misschien is dit wel een oude zeeroverskoffer en duidt dit perkament de begraafplaats van de schat aan?

TINE : Je las teveel Suskes en Wiskes. Bekijk liever het document eens aandachtig.

MIETJE : Hebben wij karnemelk in onze armen, in ons hoofd steken er tenminste hersens!

RIKKIE : Geef hier! Sherlock Holmes kan ook niets zonder dr. Watson.

MIETJE : Ik lees het, dr. Watson, je houdt het perkament onderste boven. Verdorie... da's geen pruts... Op rijm dan nog en in 't Middelnederlands! Luister ik probeer het te ontcijferen! *(Leest heel langzaam en moeizaam.)*

Ic skrijf ende kras met mine ganseveer

in `t jaer 1500 van Ons Heer

om vlieden te spreken en te seggen

en de formule uut te leggen

de formule voor de vrede

die ic bracht voor vlieden meede

RIKKIE : Een formule voor vrede? Da's straf, dat heeft nog niemand gevonden!

MIETJE : Een perkament uit 1500, dat is nu eens echte, oude antiek!

TINE : Lees liever verder, kletskoeken! Jullie lijken net een stelletje gepensioneerden aan de koffietafel!

MIETJE : Voor 500 jaeren sijn verstreken ende vergaen
ende als de weirelt dan nog sal bestaen
can die formule het kwaet verdrijven
sowel bi mannen als bij wijfen

(Kris en Rikkie schieten in een enorme lachbui.)

TINE : Onnozele kiekskes, dit perkament dateert uit 1500 en toen betekende "wijf" gewoon "vrouw".

KRIS : Mag een mens nu al niet meer lachen?

RIKKIE : En lees liever verder, ik wil vanavond "Blokken" niet missen op tv.

MIETJE : Dit medicijn verdrijft de pijn
en jaegt uit het herte 't venijn
't werkt maer van korten duer
dat elkendeen neeme hiervan eene kuer
Nog 500 jaeren kan de weirelt bestaen
als dit recept worde nagegaen
Alleene goetheit ende tact
maecken dat dit receptje packt
want vrede kan alleene worden gegeven
door deezen die zelf in vrede leven
Dit is min laetste skrijven, min testament
in d'hoope dat 't elckeen maecke content.

RIKKIE : Awel, da's straffen toebak! *(Verwondering bij iedereen.)*

MIETJE : Getekend: Martijn, magiër ende alchemíst, 1500. En daaronder een warboel van letters en tekens, half weggevreten door de wormen.

RIKKIE : Waarschijnlijk de formule!

KRIS : Zie je wel, had ik die ruit niet aan diggelen geschoten, dan zat die formule nog tussen de liefdesbrieven van onze pa!

TINE : Een geluk met een ongeluk... Maar wat doen we met dat ding? Misschien geeft de antiquair er wel een flink bedrag voor?

KRIS : Waarmee ik mijn gebroken ruit kan betalen.

MIETJE : Vrede en oorlog zijn zaken voor de grote mensen. Ik zou dat briefje het liefst terugleggen en maar weer gaan voetballen.

TINE : Wie weet in welk avontuur dat wormstekig stuk dierenvel ons nog stort!

RIKKIE : Luister me nou eens naar de jeugd van Vlaanderen! Ze doen een formidabele ontdekking maar zijn bang om er hun handen aan vuil te maken!

KRIS : Gelijk heeft hij! Vijf eeuwen lang lag de vrede opgestolen in een mufte kist op een stofferige zolder en nu ze voor het eerst een kans krijgt, doen we alsof onze neus bloedt.

MIETJE : En de tijd dringt! 500 jaar, schreef die alchemist: Voor 500 jaeren sijn verstreken ende vergaen! Zoniet vervalt de formule.

TINE : Misschien worden we wel beroemd?

RIKKIE : We halen de krantenkoppen en worden ontvangen door de koning te Laken...

TINE : Misschien kan er wel een standbeeld van af, met als onderschrift... (*Gevieren haasten ze zich naast elkaar op de kist en vormen een levend standbeeld en reciteren in koor*): aan onze helden.

MIETJE : Vrede is iets prachtigs. Geen oorlog meer, geen bommen noch raketten.

KRIS : 500 jaar lang wordt de wereld weer het Aards Paradijs. Met de formule van Martijn, de magiër, trekken we recht wat al jaren scheefloopt.

TINE : We trekken de wereld rond: van oost naar west en van noord naar zuid.

RIKKIE : Een scheutje in de pot van kannibalen en... die laten zo meteen hun menu koud worden.

MIETJE : Een dubbele portie voor kolonels en generaals. Wie weet laden ze hun kanonnen dan niet met bloemen!

KRIS : En zeker niet te vergeten: vader! Driedubbele portie om nooit meer te vergeten dat ruiten breekbaar zijn!

TINE : We vliegen met het goedje naar Moskou en naar Peking, Naar Washington en Hiroshima.

RIKKIE : En de rest houden we voor Brussel. We vragen het hen in 't Frans, dan slurpen ze meteen de hele fles leeg!

KRIS : Oúi, monsieur, encore un peu? C'est délicieux, mademoiselle!

(Mietje heeft zich ondertussen afgezonderd en zit met het hoofd in de handen.)

TINE : Kijk eens aan, ons Mietje geeft er de brui aan. Wat scheelt er?

MIETJE : Spelen jullie maar verder toneel...

RIKKIE : Een toneelstuk? Wat heeft dat met de vrede te maken? Zodra het doek valt, klappen de toeschouwers in de handen en van zodra ze buitenkomen, kloppen ze weer op elkaar.

MIETJE : Precies, dat bedoel ik. Dit is geen toneel maar harde werkelijkheid. Wij hebben nu de formule, maar wat doen we ermee?

TINE : Da's waar ook: zonder wondermiddel, geen vrede. Maar met de formule alléén zijn we niets.

KRIS : Misschien moeten we dan toch nog een toneelstuk opvoeren voor de vrede?!

RIKKIE : Tenzij... Dat we daar niet eerder aan gedacht hebben! Onze buurman, die is toch professor aan de universiteit?

TINE : Professor Klaverblad, wat een idee!

RIKKIE : Hij heeft een laboratorium zo groot als deze zolder, met proefbuisjes en knopjes en lampjes. Ik ben er zeker van dat hij ons zal helpen, want iedere week rijd ik zijn gazon af met zijn grasmachine.

MIETJE : Ik hoor de vredesduiven al kirren!

KRIS : Schitterend! Morgen tegen de klok van tien, dan zullen we zien.

MIETJE : Misschien...

TAFEREEL 3 : DE KRANT

(Tijdens het wisselen van decor kunnen de vier hun voetbalplunje wisselen voor meer aangepaste (vakantie)kledij. Zij krijgen daarvoor ruim de tijd, aangezien een drietal krantenventers ondertussen in de zaal hun krant aan de man proberen te brengen. Zij mengen zich onder het publiek en schreeuwen hun koopwaar aan. Met een volgspot komt nu eens de ene, dan weer de andere in de kijker. Ideaal zou zijn als ze ook een min of meer echte krant

(zelfgemaakte publicatie) aan de man zouden brengen. De vredesproblematiek kan daarin een goede plaats krijgen, naast plaatselijke nieuwtjes, de foto's van de spelers, uitleg over het stuk... Zo'n "Pax-krant" kan ook verkocht worden ten voordele van de toneelgroep.)

VENTER 1 : Lees de krant, de Pax-krant. Het ochtendblad voor uitgeslapen lezers. Anderhalve kg nucleaire splijtstof zoek in de Noordzee. Besmetting bedreigt grote delen van West-Europa.

VENTER 2 : Wees op de hoogte, lees de Pax-krant. De Pax-krant, de enige echte kwaliteitskrant. Raketten in België: regering weet van niets. Navo-generaals doen alsof hun neus bloedt.

VENTER 3 : Pax-krant, extra-editie. Eenmalig ter gelegenheid van de opvoering van "De Pax-pastillen" Sensationele ontdekking van een middeleeuwse formule. U leest het allemaal in de Pax-Krant.

(Terwijl het publiek de krant inkijkt, is het zolderdecor veranderd in een lab met flitsende lichtjes, borrelende kolven... De vier komen op door de zaal en bellen aan bij Professor Klaverblad. Het doek gaat open...)

TAFEREEL 4 : HET RECEPT

(Rikkie belt aan (zijkant van de scène). Professor Klaverblad grijpt naar zijn telefoontoestel, maar niemand blijkt aan de lijn. Rikkie belt nog een paar keer voor Klaverblad goed doorheeft dat het belgerinkel van de voordeur komt...)

KLAVERBLAD : *(Neemt de hoorn af.)* Met professor Klaverblad. *(Verwisselt de hoorn van oor.)* Oh, excuseer, 't is aan de voordeur dat men belt. Prudenske, Prudenske, er wordt gebeld!

PRUDENSKE : Subiet, professor, subiet, ik ga zo meteen.

Ah, Rikkie, je hebt de hele familie meegebracht om het gras te maaien, zie ik. Kom binnen, de professor zal jullie wel een werkje geven. De zolder moet nog opgeruimd worden...

RIKKIE : De zolder opruimen? Euh, neen, bedankt, dat hebben we net gedaan.

TINE : We kwamen eigenlijk voor de professor, Prudenske.

MIETJE : We deden namelijk een ontdekking, een testa...

KRIS : *(Legt Mietje het zwijgen op door zijn hand voor haar mond te houden.)* 't Was voor een test... een gewone test...

PRUDENSKE : Een test?

RIKKIE : Een doodgewone test.

KLAVERBLAD : Goeie grutten, daar is mijn grasmachien, euh, ik bedoel mijn gazonmaaier!

RIKKIE : Goeie morgen, professor, dit zijn mijn broer en zussen: Kris, Mietje en Tine.

KLAVERBLAD : De vrienden van mijn vrienden zijn mijn vrienden. Een sigaartje?

KRIS : Euh, neen, professor. Dank u!

TINE : Wij kwamen u iets vragen, professor.

(Prudenske neemt het stof weg van het lab maar zorgt er wel voor geen woord van het gesprek te missen.)

KLAVERBLAD : Kunnen jullie me niet verdragen?

PRUDENSKE : Iets VRAGEN, professor! *(Tot de vier.)* Hij is wat hardhorig Jullie moeten luid spreken en zeker niet fluisteren.

KLAVERBLAD : Ah, jullie komen me iets VRAGEN. Geen geld, hoop ik, want dat heb ik niet. Ik kan met moeite mijn huishoudster betalen.

(Prudenske steekt haar tong uit achter de rug van de professor.)

MIETJE : Wij hebben een formidabele ontdekking gedaan, professor, een recept uit 1500 van een oude alchemist!

KLAVERBLAD : Een recept van eenALCOHOLIST?

RIKKIE : Een ALCHIMIST, professor, een ALCHIMIST!

KRIS : Jawel, zo'n kwakzal... euh apotheker uit de Middeleeuwen.

KLAVERBLAD : Juist, jullie bedoelen een ALCHEMIST! Maar spreek wat luider, ik ben een beetje hardhorig...

RIKKIE : *(Geeft hem het perkament en schreeuwt hem toe.)* 't Is perkament en we vonden het in een kist op zolder!

KLAVERBLAD : *(Schrikt op.)* Schreeuw zo niet, ik ben niet doof zenne! En waar is die kist?

MIETJE : Nog een geluk dat hij niet doof is!

KRIS : Dit is het perkament, niet de kist...

KLAVERBLAD : Dacht ik al. Laat eens kijken *(Hij bekijkt het stuk aandachtig door en boven zijn brillette en begint vlug en onverstaanbaar te lezen. Af en toe stopt hij om een opmerking te geven.)* ... Merkwaardig, merkwaardig, in 't Middelnederlands en op perkament...

...

Can die formule het kwaet verdrijven ,
sowel bi mannen als bi wijfen...

...

Da's sterk, straf zou ik zeggen: een formule tegen het kwaad... en 't helpt zelfs bij vrouwen... *(Lonkt naar Prudenske.)*

TINE : En..., professor?

KLAVERBLAD : Niet zo ongeduldig. Onderbreek mij niet...

Nog 500 jaeren kan de weirelt bestaan
als dit recept worde nagegaen

PRUDENSKE : Professor, professor... Het stuk dateert uit 1500, dus zijn die 500 jaar bijna om!

KLAVERBLAD : Warempel, er is haast bij! Prudenske, je krijgt opslag. Die jonge mensen vonden de formule precies nog op tijd: we moeten er spoed achter zetten... *(Leest verder in versneld tempo.)*

...

Alleene zoetheit ende tactt
maecken dat dit receptje packt

...

Heel merkwaardig, eigenaardig, zou ik zeggen: zonder goedheid werkt het niet.

PRUDENSKE : Maar dit is een formidabele ontdekking!

KLAVERBLAD : Beter zelfs dan in 1922 toen men het graf van Toetanchamon blootlegde!

RIKKIE : En de formule, professor, de formule... onderaan het perkament?

KLAVERBLAD : De formule? Oh, ja, de formule! (*Kijkt eerst van ver, dan van dichtbij.*) Prudenske, mijn bril, waar is mijn bril?

PRUDENSKE : Op uw neus, professor, op uw neus!

KLAVERBLAD : (*Zenuwachtig*) Mijn loop dan, mijn loop!

(Prudenske haalt zijn loop en de vier gaan vol spanning rond Klaverblad staan. Deze onderzoekt zorgvuldig het perkament.)

H₂O + CO₂ + het kwadraat van de vierkantswortel

Verwarmen tot het absolute kookpunt... ijskristallen toevoegen...

Laten sudderen in een bain-marie...

Drie delen suiker en zeven delen alcohol van minsten 45°...

Goed mengen en... verdorie... De rest is niet meer te ontcijferen...

KRIS : Zal 't gaan, professor? Ziet ge mogelijkheid om...?

TINE : Voorziet ge...?

KLAVERBLAD : Kalm aan. Wat is de jeugd toch ongeduldig! Erg duidelijk is het niet.

De wormen hebben het stuk nogal beschadigd en het laatste deel ontbreekt volledig. Maar het blijft niettemin een belangwekkend document.

MIETJE : En dus onuitvoerbaar! Vrede zal wel altijd een mooie droom blijven.

KRIS : Adieu, hartelijkheid, liefde en vriendschap en vooral vaarwel, spaarvarkentje.

Morgen klop ik zijn snuit eraf om mijn gebroken ruit te betalen.

PRUDENSKE : Toe, professorke, misschien was dat ontbrekende deel toch niet zo belangrijk...

RIKKIE : Alweer een illusie armer.

PRUDENSKE : En die opslag die u me daarnet hebt beloofd, vergeet ik maar. Morgen zoek ik ander werk!

KLAVERBLAD : Prudenske... ach neen! Wat moet ik zonder jou beginnen! Wie gaat er dan mijn kousen stoppen, mijn ondergoed wassen, de aardappelen schillen en de biefstukken koken?

PRUDENSKE : De biefstukken KOKEN? Of u fabriceert die formule, of u ziet mij nooit meer terug!

KLAVERBLAD : En waarom niet, eigenlijk? Ik zoek vandaag nog alle ingrediënten bij elkaar en morgen gaan we aan de slag.

MIETJE : Je bedoelt dat je het toch probeert?

KRIS : De formule uittesten?

TINE : Ongelooflijk! Leve Klaverblad en Prudenske!

RIKKIE : Klavertje vier zet de deur op een kier.

TINE : Prudenske en de prof... die maken wij nu het hof.

KLAVERBLAD : Genoeg, genoeg! Maar ik kan niets beloven. Morgen om hetzelfde uur doen wij een eerste poging.

DE VIER SAMEN : Dank u wel, professor, duizend maal dank. En tot morgen!

KLAVERBLAD : Geen dank! Tot morgen allemaal!

PRUDENSKE : Da's nu eens tof... van mijne prof!

(Terwijl de vier vertrekken, gaat Prudenske bij Klaverblad en bekijkt hem met een liefdevolle blik. Black out.)

TAFEREEL 5 : DE VOLGENDE MORGEN

(Prudenske en de professor zetten op een rek alle ingrediënten klaar voor de komende magistrale bereiding. In het midden van de scène komt een grote, brede metalen pot met daarin een ketel met heet (kokend) water, onzichtbaar voor het publiek. Een goed effect wordt straks verkregen als boven de ketel een aantal kleurensplots opgesteld staan. Op het rek komt ook een doos (keteltje) met daarin in stukken geklopt kunstijs. Als orgelpunt wordt dit straks bij het brouwsel gevoegd, zodat de dampen onder de spots een mysterieus effect zullen geven aan de scène. Wanneer alles klaar staat, bestudeert Klaverblad nog eens het perkament en gaat Prudenske weer aan het afstoffen. Dan wordt er gebeld...)

PRUDENSKE : Zo, dat moeten onze vrienden zijn. Gisteren zo ongeduldig en vandaag over tijd...

KLAVERBLAD : *(In diepe gedachten verzonken.)* Zei je iets, Prudenske?

PRUDENSKE : Ik laat ze binnen, professor.

KLAVERBLAD : Zei je iets, Prudenske?

PRUDENSKE : Stik toch!

KLAVERBLAD : Stikstof? Welnee, geen stikstof! Hoe kom je daarbij!

PRUDENSKE : *(Maakt een afwerend gebaar naar Klaverblad en laat de vier binnen.)*

Zo, daar zijn jullie. Zeker een half uur te laat!

KRIS : De glazenier was er juist voor die ruit en ik moest helpen de scherven oprapen en... betalen ook nog.

KLAVERBLAD : Komen jullie mijn gazon maaien?

PRUDENSKE : Niet op letten, de professor is weer eens verstrooid.

RIKKIE : Wij komen voor het perkament, professor,... van Martijn, de magiër.

KLAVERBLAD : Euh, ja... Alles staat klaar. Jullie moeten me wel een handje toesteken.

MIETJE : Ik ben razend nieuwsgierig!

KLAVERBLAD : *(Wijst naar de grote pot.)* In deze recipiënt maken we het brouwsel klaar. We brengen het al roerend aan de kook. Prudenske geeft de ingrediënten door en jullie mengen alles goed ondereen. Ik superviseer en coördineer.

TINE : Dat is net zoals op school: de ene ZEGT hoe en wat de anderen moeten DOEN.

(Prudenske gaat bij het rek op een laddertje staan; de vier vormen een ketting tot bij de grote pot. Klaverblad neemt het perkament bij zich en roept wat hij nodig heeft. Kris giet alles in de pot, naast de ketel met heet water die in het midden van de pot staat. Als laatste ingrediënt komen de ijsblokjes, die in het hete water worden gegooid (voorzichtig!) en dichte dampen doen ontstaan. De lichten worden op dit moment gedimd en de kleurige spots zorgen voor een magische sfeer. Telkens Prudenske iets doorgeeft, herhaalt de volgende de naam van het ingrediënt. Klaverblad controleert en geeft instructies en Rikkie roert met een lange stok dat het een lust is.)